

DOI: http://dx.doi.org/10.12775/AUNC_PED.2021.024

Andrzej Paweł Bieś, SJ

Instytut Nauk o Wychowaniu
Akademia Ignatianum w Krakowie
ORCID: 0000-0002-2857-8125

Sprawozdanie z Konferencji Naukowej:

CZŁOWIEK DOROSŁY I JEGO UCZENIE SIĘ

DZIEDZICTWO IDEI TEORETYCZNYCH

I ICH PRAKTYCZNE IMPLIKACJE

(on-line, 10 maja 2021 r.)

A Report from the Scientific Conference:

**„Adult man and his learning. The legacy of theoretical
ideas and their practical implications” (on-line, 10.05.2021)**

W dniu 10 maja 2021 roku odbyła się w trybie zdalnym za pomocą aplikacji Microsoft Teams kolejna z serii konferencji naukowych poświęconych dziedzictwu teorii wychowawczych i ich praktycznym implikacjom, organizowanych przez Sekcję Historii Pedagogiki Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN. Współorganizatorami spotkania dotyczącego osób dorosłych, rozpoznania ich potrzeb edukacyjnych na przestrzeni dziejów oraz prób ich rozwiązania w przeszłości dalszej i bliższej były: Katedra Historii Nauk Pedagogicznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz Katedra Studiów Edukacyjnych Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni.

Konferencja po powitaniu zebranych przez zastępcę przewodniczącej Sekcji rozpoczęła się od uczczenia pamięci Prof. Wiesława Jamrożka, którego nieoczekiwana śmierć wielu obecnych napełniła smutkiem i żalem. Profesor był znanym badaczem dziejów oświaty, autorem, pedagogiem i wykładowcą, członkiem Sekcji Historii Pedagogiki KNP PAN, życzliwym kolegą, człowiekiem ciepłym i ceniącym radość życia. W jednym z ostatnich listów do przewodniczącej Sekcji deklarował swój udział w planowanej konferencji. W symbolicznym geście ciszy i zadumy wyrażono wdzięczność za Jego zaangażowanie wkładane w działalność na rzecz rozwoju nauk pedagogicznych w Polsce. W ramach wystąpień otwierających konferencję głos zabrały: przewodnicząca Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN prof. dr hab. Agnieszka Cybał-Michalska, która przybliżyła uczestnikom zadania i cele Komitetu oraz kierownik Katedry Studiów Edukacyjnych Wydziału Nauk Humanistycznych i Społecznych AMW dr. hab. Astrid Męczkowska-Christiansen, prof. AMW, która mówiła o specyfice kształcenia pedagogicznego w uczelni wojskowej.

Dwa Referaty Wstępne Konferencji Dotyczyły Zawilości Rozwoju Andragogiki W Polsce (Dr Hab. Agnieszka Stopińska-Pajak, Prof. Awsb) Oraz Stanu Badań I Źródeł Do Dziejów Uniwersytetów Ludowych W Ii Rzeczypospolitej (Dr Hab. Tomasz Maliszewski, Prof. Amw). Wystąpienia Pozostałych Uczestników Konferencji Uporządkowane Zostały Wokół Czterech Paneli Tematycznych – I: Podstawy Organizacyjne Oświaty Dorosłych (Prof. Dr Hab. Eleonora Sapia-Drewniak; Dr Hab. Joanna Sosnowska, Prof. Uł; Dr Anna Włoch, Dr Hab. Lidia Burzyńska-Wentland), Ii: Zasłużeni Dla Teorii I Praktyki Oświaty Dorosłych (Dr Hab. Katarzyna Dormus, Prof. Up; Dr Hab. Małgorzata Stawiak-Ososińska, Prof. Ujk; Dr Hab. Beata Topij-Stempińska, Prof. Aik), Iii: Towarzystwa Oświatowe (Dr Hab. Grzegorz Michalski, Prof. Uł; Dr Mirosław Łapot; Dr Hab. Witold Chmielewski, Prof. Aik) Oraz Iv: Formy Pracy Oświatowej (Dr Hab. Iwonna Michalska, Prof. Uł; Dr Hab. Elżbieta Magiera, Prof. S; Prof. Dr Hab. Roman Pelczar; Dr Elżbieta Woźnicka; Dr Wincenty Karawajczyk).

W trakcie konferencji głos zabrało łącznie 17 prelegentów reprezentujących 11 następujących ośrodków akademickich – Akademię Ignatianum w Krakowie, Akademię Marynarki Wojennej w Gdyni, Akademię

WSB w Dąbrowie Górniczej, Państwowa Uczelnia im. Stefana Batorego w Skierniewicach, Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy im. Jana Długosza w Częstochowie, Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach, Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Opolski, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, Uniwersytet Szczeciński i Uniwersytet Rzeszowski. Trwającą ponad 6 godzin Konferencję śledziło blisko 80 obserwatorów. Można mieć nadzieję, że zarówno prezentowane przez uczestników wyniki ich dotychczasowych badań i naukowych dociekań w zakresie historii andragogiki, jak i zgłaszane w dyskusjach wątpliwości, czy sugestie dotyczące stawiania nowych pytań w tych obszarach edukacji dorosłych, w których nasza wiedza jest wciąż niewystarczająca skłonią także nowych adeptów do kontynuowania badań historyczno-pedagogicznych, a w niedalekiej przyszłości zaowocują pełniejszym wykorzystaniem doświadczeń i dorobku polskiej andragogiki.